

Hvad er baggrunden for den foreslåede forhøjelse?

Spørgsmål 10:

Kan det oplyses, om der har været flere problemer med små arbejdsløsheds-kasser end de store? I bekræftende fald ønskes disse problemer nærmere oplyst.

Spørgsmål 16:

Er forslaget udtryk for, at statsapparatet skal bruges som et aktivt redskab i LO's bestræbelser på at gennemføre en centralisering af fagbevægelsen?

Svar:

Arbejdsdirektoratet har oplyst, at ifølge den seneste opgørelse fra februar 1979 findes der 20 arbejdsløsheds-kasser med et medlemsantal på under 5.000. Det samlede medlemsantal i disse kasser er ca. 48.000.

Baggrunden for forslaget er hensynet til arbejdsløsheds-kassernes effektivitet både hvad angår betjeningen af medlemmerne og hvad angår den interne administration, herunder arbejdsdirektoratets tilsyn med kasserne.

Der stilles i denne tid stigende krav til arbejdsløsheds-kasserne. Dette skyldes dels det stigende antal arbejdsløse og dermed de stigende beløb, som kasserne forvalter, og dels de nye opgaver, som er kommet til, såsom efterløn, det særlige arbejde for de langtidsledige og for nogle kassers vedkommende arbejdsanvisning.

Det er jo rigtigt, som det blev nævnt under 1. behandling, at efterlønsordningen først lige er trådt i kraft, og at der derfor endnu ikke foreligger erfaringer med hensyn til dens administration. Jeg mener imidlertid ikke, at der kan være nogen som helst tvivl om, at efterlønnen kræver en stor indsats af kasserne, og den tilslutning, der indtil nu har været til efterlønsordningen, bekræfter dette. Udviklingen går klart i retning af større og mere komplicerede opgaver for kasserne og i retning af et intensiveret tilsyn.

Jeg mener derfor, at tidspunktet er det rette til at sikre de større enheder, der kan danne grundlag både for en hensigtsmæssig administration af kasserne og for tilrettelæggelsen af et effektivt offentligt tilsyn. Der er således tale om at sikre den fremtidige admi-

nistration, herunder at fastlægge grundlaget for tilrettelæggelsen af det fremtidige tilsyn, og det ligger heri, at der ikke er tale om nogen kritik af det arbejde, som de små kasser hidtil har udført.

Forslaget er således udtryk for et ønske om, at arbejdsløshedsforsikringen skal fungere effektivt, og spørgsmålet om fagbevægelsens opbygning har ingen sammenhæng med dette hensyn.

Jeg kan i øvrigt henvise til, at landsarbejdsnævnet ikke har givet udtryk for betænkeligheder ved dette forslag, men alene henstiller, at der for de enkelte arbejdsløsheds-kasser, som ikke afholder ordinært delegeretmøde i tidsrummet mellem lovens vedtagelse og 1. januar 1982, gives dispensation for datoen 1. januar 1982 til tidspunktet for det efter lovens vedtagelse første afholdte ordinære delegeretmøde.

Ad § 1, nr. 7:

Spørgsmål 11:

Finder ministeren det rimeligt at belaste dagpengeordningen ved at lade dagpenge komme til udbetaling som en art erstatning for feriepenge?

Spørgsmål 12:

Der ønskes nærmere oplysninger om de regler, arbejdsdirektøren kan fastsætte i medfør af den foreslåede § 57, stk. 1.

Svar:

Problemerne om de arbejdsløses ret til ferie blev klaret i 1976 gennem en ændring af arbejdsløshedsloven, jfr. lov nr. 311 af 10. juni 1976. Ændringen betød, at aktuelt arbejdsløse kunne supplere antallet af optjente feriedage op til fuld ferie med dagpengeter uden at skulle holde kontakt med arbejdsformidlingen.

Regeringen mener, at medlemmer, der kommer i arbejde efter en ledighedsperiode, bør sikres samme ret til ferie som medlemmer, der er ledige, når ferien holdes. Herved opnås tillige økonomisk ligestilling med personer i tilsvarende situationer, som har fået dagpenge, fordi den virksomhed, i hvilken de er beskæftiget, holder lukket i ferien. For at stille disse grupper lige foreslås det nu, at medlemmer, der på grund af ledighed eller sygdom har været udelukket fra at optjene